

[Ole Vig Jensen]

tydelige problemer i det lille lokalsamfund, og det er i øvrigt en af grundene til, at vi gerne har villet gøre os den seriøse overvejelse, om det var muligt at finde en vej frem med henblik på at støtte såvel seminariet som lokalsamfundet. Det har altså indtil nu ikke været muligt.

Jeg må da også sige, at en del af de betænkeligheder, der er fremført af dem, der nu er modstandere af dette forslag, er vi helt opmærksom på i flertallet i den radikale folketingsgruppe. Det ville ikke være uproblematisk. Det er også grunden til, at der nu er et mindretal, der fremsætter forslaget.

Jeg synes nok, at forslaget, som jo nu går til udvalgsbehandling, kan give anledning til, at vi får afklaret nogle af de spørgsmål, som jeg synes helt forståeligt og naturligt er rejst af forslagsstillerne, og så må vi se, hvordan det går med forslaget og dets videre skæbne.

Jeg har lyst til at sige, at i den udstrækning dette forslag ikke nyder fremme, er der i hvert fald god grund til af hensyn til den specielle situation, som lige netop det lille bysamfund Ranum er stillet i, at være meget opmærksom på, om vort ønske om at sikre erstatningsuddannelser nu også fuldt ud tilgodeser et samfund, som givet er meget trængt af den beslutning om at lukke seminariet, som nu fuldbyrdes i forbindelse med, at det lukker fuldstændigt, medmindre der sker noget andet.

Poulsgaard (FP):

Den nuværende undervisningsminister kan selv korrigerer mig, hvis det er forkert, det, jeg siger nu, og derfor beder jeg altså undervisningsministeren høre efter.

Jeg mener, at undervisningsministeren sagde – og det var vist, før han blev undervisningsminister – at vi har lærere nok til ind i år 2000. Vi kunne sådan set lukke alle seminarier, uden at der ville ske det mindste, og så kunne vi genåbne dem efter år 2000. Jeg mener endda, jeg har fået det bekræftet i et spørgsmål til undervisningsministeren.

Jeg er valgt i Nordjylland. Jeg skulle nu ikke have været ordfører i denne sag, men vor ordfører er forhindret, så jeg er blevet kastet lidt hovedkulds ind i det, men jeg nævner dette her, fordi alle gode kræfter og særlig de lokale folketingsmænd jo gerne vil gøre noget lige for den egn, hvor de er valgt. Jeg er selv valgt i Nordjylland, og jeg har da fået en masse hen-

vendelser fra Ranum Seminarium, og de har været knusende dygtige, de folk deroppe, og det var nogle sympatiske mennesker. Og så kan man altså sige, at resultatet af det lobbyarbejde ligger her på bordet.

Men det kan ikke nytte noget. De sidste dages avisoverskrifter må da få også lobbyister til at tænke sig om: Er vi danske, eller er vi lokale folketingsmedlemmer? For vi vil jo få stribevis af lignende sager, hvis vi ikke tør fastholde en beslutning, specielt en beslutning, hvor vi, som ministeren sagde, slet ikke har brug for en læreruddannelse af den slags deroppe.

Men hvis vi ikke tør det, så kan statsministeren og regeringen godt pakke sammen aldeles omgående, og det kan hr. Bilgrav-Nielsen også, som i går var ude med, at nu skulle vi til at have en fælles regering. Men hvorfor kommer hr. Bilgrav-Nielsen med det? Fordi situationen er alvorlig, og det må man også forstå i Ranum, og det må man forstå alle steder.

Hvis vi skal have penge til det, vi skal have penge til, så har vi altså ikke råd til at imødekomme alle disse mere eller mindre berettigede ønsker, man har rundt omkring. Derfor må jeg med beklagelse afvise dette forslag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Selvfølgerlig skal man rette op på de fejl, man kan komme til at begå. Det gælder naturligvis også, hvis det viser sig, at den beslutning om afvikling af Ranum Statsseminarium, som et stort flertal i Folketinget vedtog i 1984, hvor hovedbegrundelsen for afviklingen var, at tilgangen til seminariet var svigtende, var forkert.

Jeg kan godt forstå, at man af lokalpolitiske grunde ønsker at genåbne seminariet i Ranum. Kristeligt Folkeparti er selvfølgelig også interesseret i, at de mindre bysamfund har en mulighed for at uddanne lærere, og at koncentrationen af uddannelsessteder ikke kun begrænses til storbyerne. Men betingelserne for en genåbning må være, at forudsætningerne har ændret sig – og man kan spørge: Har de det?

I bemærkningerne til forslaget siges det, at de prognoser, som Undervisnings- og Forskningsministeriet byggede på, var et kæmpefejlskud. Arbejdsløshedstillene blandt lærere blev heldigvis ikke som spået 15.000, og det kan vi glæde os over, selv om glæden kan blive kortvarig, når man betænker, at der faktisk er tale om et overforbrug af lærere, som kommunerne før